



PENSEO

N-ro 195

Jan. / 2008

Monata Beletra Revueto en Esperanto
Honorita de Premio Grabowski, 1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 la 19-a jaro <http://www.elerno.cn/penseo/penlisto.htm>

Feliĉan kaj Ĝojan Novjaron!

Novjaraj Deziroj

Jam en pasinta jaro,
Multegon ni rikoltis:
En publikigo de e-libroj,
En tradukad' de beletraĵoj,
En ĝarden' ĉineska,
Kaj nia sepa e-kongreso.
Je l' sojlo de la nova jaro,
La granda Olimpika Jaro ĉina,
Mi volas elkore deziri,
Ke pli vigliĝu niaj tradukantoj kaj verkantoj,
Ke plue ni antaŭen marŝu
Anstataŭ kuŝi sur la laŭroj,
Ke ni produktu pli da verkoj,
Ke ĉineskistoj verku da poemoj pli abunde,
Ja kiel ormedalojn niaj sportistoj akiros,
Ke...

Ĉefredaktoro **Vejdo**



Eksplozono en Salono

Bai Xiaoyi

Infektinte teon, la mastro metis tetasojn sur tableton antaŭ gastoj, kaj tinte kovris la tasojn per kovriloj. Ekpensinte pri ion, li starigis la

termobotelon sur la tero kaj hasteme eniris la ĉambron. Tuj aŭdiĝis sonoj de malfermado de ŝranka pordo kaj priserĉado en ŝranko.

La gastoj, patro kaj filino, atendis en la salono. La dek-jara filino spektis florojn, starante ĉe fenestro. Kiam la fingroj de la patro apenaŭ tuŝetis la maldikan tenilon de la taso, subite sonis eksplodado kaj sekvis malesperaj disrompiĝaj kraketoj.

Okazis, ke la termobotelo falis sur la teron. Surpriziĝinte, la knabino tuj turnis sian kapon. Kvankam la afero estis simpla, tio ŝajnis tre stranga, ĉar neniu el patro kaj filino vere tuŝis ĝin. Kiam la mastro ĝin metis tien, ĝi iome ŝanceliĝis, sed ĝi ne falis.

La krakego elirigis la mastron el la ĉambro. Kun skatolo da kuba sukero, li subkonscie ĵetis ekrigardon al la vaporleviĝanta tero, dirante senkulpige, "Ne gravas! Ne gravas!" La patro volis eligi kelkajn vortojn, sed bridis la buŝon.

"Pardonon al mi," li diris, "estas mi, kiu puŝis ĝin."

"Ne gravas," la mastro ripetis la pardoneman frazon.

Forlasinte la hejmon de la mastro, la filino demandis, "Ĉu vi vere ĝin tuŝis, paĉjo?"

"... mi estis plej proksima al ĝi," diris la patro. "Sed vi ne tuŝis ĝin! Tiam mi ĝuste pririgardis vian figuron sur la fenestra vitro. Vi neniom moviĝis."

La patro ekridetis. "Do, kion mi faru, laŭ via opinio?"

"La termobotelo falis per si mem. La planko ne tute estas ebena. Kiam onklo Li starigis ĝin

sur la planko, ĝi senĉese skuetiĝis kaj pro tio ĝi mem falis. Paĉjo, kial vi diris, ke vi...?”

“Ĉu tion onklo Li povus vidi...”

“Vi povus diri al li la veron.”

“Neeble. Mia infano,” diris la patro, “se mi diras, ke mi tuŝis ĝin, tio aŭdiĝis nature. Kelkfoje, oni simple ne komprenis, kiel okazis la afero. Ju pli vi priskriba la aferon laŭ la fakto, des pli via klarigado ŝajnas malvera kaj des malpli oni kredas vin.”

La filino silentis longe. “Ĉu vi devas fari tiamaniere?”

“Jes.”

elĉinigi **Samio**

Haiĉjo

Mi Ploras

Mi ja ploras por vi
Nia belkolombo
Ŝajne ve en tombo

Iam vi ekaperis
Brile kiel oro
Ve nun vi velfloro

Ni ankoraŭ ploras
Por nia long-atendo
Kaj ŝia revivendo

2006-10-20

La Knabo, Kiu Aĉetis Dion

Kun monero de unu dolaro en mano, knabo pridemandis al unu butikisto post alia laŭ la strato, “Ĉu Dio aĉetebblas ĉe vi?” Aŭ neante aŭ prenante lin kiel ĝenanton, vendejmastroj senescepte forpelis lin el la vendejoj

senrezzone.

Proksime al vesperiĝo, lin akceptis varme la mastro de la dudek naŭa butikisto, kiu aspektis kiel maljunulo je la aĝo de pli ol sesdek jaroj, kun arĝenta hararo kaj afabla mieno. Ridetante, li demandis al la knabo, “Rakontu al mi, knabo. Pro kio vi aĉetas Dion?”

Larmante, li rakontis al la maljunulo, ke li nomiĝas Bundi, ke liaj gepatroj jam mortis, kaj ke li estas nutrata de sia onklo Patelupu. Lia oklo, kiel konstrulaboristo, falis el skafandro antaŭ nelonge, kaj restis senkonscia ĝis nun. La kuracisto diris, ke nur Dio povus lin savi. Bundi pensis, ke Dio certe estas mirindaĵo, kaj ke se li aĉetos Dion kaj manĝigos ĝin al sia onklo, tiu resaniĝos el la vundo.

Kun malsekaj okuloj je larmo, la maljunulo demandis, “Kiom da mono vi havas?”

“Nur unu dolaro.”

“Nun la prezo de Dio estas ĝuste unu dolaro!” Akceptinte la moneron, li de bretaro botelon da trinkaĵo kun marko “Kiso de Dio”. “Ĝin prenu, infano. Post kiam via onklo trinkos ĉi tiun botelon da ‘Dio’, li trafos nenian danĝeron.”

Tute ekster si de ĝojo, Bundi, kun botelon en la sino, rapidis al la hospitalo. Enirinte la malsanulejon, li gaje kriis, “Oĉjo. Mi jam aĉetis Dion, kaj vi tre baldaŭ resaniĝos.”

Post kelke da tagoj, kuracada taĉmento konsistanta el elitaj medicianaj ekspertoj de la mondo venis al la hospitalo kaj konsiliĝis pri la vundo de Patelupu. Ili, per la plej antaŭirintaj medicinaj teknikoj, fine resanigis lian vundon.

Kiam li elhospitaliĝis, li preskaŭ svenis timigite je la vido de la enorma pago al kuracado. Tamen la respondeculo de la hospitalo diris al li, ke maljunulo jam kovris la tutan pagon por li. La maljunulo estas miliardulo. Post kiam li ekŝiĝis el la posteno de prezidanteco de transnacia kompanio, li loĝas ermite en la urbo kaj pasigas sian tempo

per funkciigado de butiketo. Estas li, kiu dungis tiun kuracadan taĉmenton per granda pago.

Ekstreme ekscitite, li kun Bundi iris por danki al la maljunulo, sed tiu jam forvendis la butikon kaj vojaĝis eksterlanden.

Poste, Patelupu ricevis leteron skribitan de la maljunulo. La letero diris, “Junulo, vi ja estas tre bonŝanca havi la nevon Bundi. Por savi vin, li iris tien kaj ĉi tien por aĉeti Dion per monero de unu dolaro.... Estas li, kiu savis vian vivon, sed nepre memoru: la vera Dio estas la homa amo!”

elĉinigi **Hongjia**

Ĉineske

Miĉino

Malĉipa Pugo

— laŭ ĉinesko Flirta Kanto*
(2007-12-05)
Pugo, pugo,
eĉ en ofic-flugo
ankaŭ rangojn havi
ne forgesis pavi.
Vipa, vipa
draŝ' al luks' malĉipa.

**Flirta Kanto (Tiaoxiaoling): ĉina fiksfirma poemo el ses versoj de 4, 6; 6, 6; 4, 6 silaboj, laŭ rimaranĝo de aa,bb,cc. La 4-silabaj versoj konsistas el du ripetaj vortoj. Kaj la unua vorto de la kvina verso devas esti el palindrome ordigitaj silaboj de la lasta vorto de la kvara verso. ekz. rimi-miri; mora-arom; nomo-mono; roso-soro.*

Cindy Mckee

Al Sinjoro Vento

—laŭ ĉinesko Yexingchuan*
subite ŝtormo pasas
de nordo

kiu blovas
freŝa vento
sen kolero
ŝtormoj ĉiam pasas
kapablaj sentoj fluas
nur homo
fulm' estingas
homa vento
kun espero
stelojn sunon portas



Imre Szabo

Sentitole

—laŭ ĉinesko Yexingchuan

(1)

grizajn nubojn ekpelas
aŭtuno
ventoj ŝvelas
en la foro
eta arbo
esperon ribelas

mi neniam koleras
neniam
mi koleras
per memoro
vin mi verdas
obstino nur veras

(2)

Tra nokta ŝipvojaĝo
ĉeestis
stelobraĝo,
lunvualo
akvonigre
lulis mola naĝo

